

Dr. Ludmán Zsolt ügyvéd

iroda: 4026 Debrecen, Darabos utca 37. telefon: (70) 432-0214, e-mail: drludmanzsolt@gmail.com

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV/1897-5/2016	
Érkezett:	2017 FEBR 07.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Kezelőiroda:	1

Budapest

Hivatkozási szám: IV/1897-3/2016.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Farkas Zoltán elítelt – korábban csatolt meghatalmazással igazolt – képviselőjében eljárva [REDACTED] által jegyzett felhívásban foglaltaknak megfelelően, a 2016. november 8. napján kelt alkotmányjogi panasz indítványomat az alábbiak szerint egészítem ki:

Az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó Alaptörvényi rendelkezések:

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján: alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazott jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját;

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján: alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdése alapján:

- a) a (2) bekezdés b), c) és e) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést;
- b) a (2) bekezdés d) pontjában foglalt hatáskörében megsemmisíti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést;

az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezések:

2011. évi CLI. tv. (Abtv.)

26. § (1) Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán

- a) az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és
- b) jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1998. évi XIX. tv (Be.)

429/A. § Az alkotmányjogi panaszt az ügyben első fokon eljáró bíróság haladéktalanul megküldi az Alkotmánybíróságnak.

Az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntés:

Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa előtt Kbeü.II.21/2016. számon, valamint a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság előtt 6.Kbkf.10.044/2016. számon folyamatban volt összbüntetési eljárásban hozott bírói döntések:

Kbeü.II.21/2016/4. számú, 2016. június 7. napján kelt ítélet,
6.Kbkf.10.044/2016/5. számú, 2016. szeptember 2. napján kelt végzés.

Az Alaptörvény megsértett rendelkezése:

Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljáráshoz való jog
„Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

XXVIII. cikk (4) bekezdésében testet öltő „nullum crimen sine lege” és „nulla poena sine lege” elve
„Senki nem nyilvánítható bűnösnek, és nem sújtható büntetéssel olyan cselekmény miatt, amely az elkövetés idején a magyar jog vagy - nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben - más állam joga szerint nem volt bűncselekmény.”

Az Alaptörvényben biztosított jog sérelme és a sérelmezett bírói döntés Alaptörvény ellenessége:

Farkas Zoltán elítéltet jelen összbüntetési ügye előtt 2004. január 20. napja és 2015. december 15. napja közötti időszakban ítélték el többszörösen, jogerősen szabadságvesztés büntetésre, amelyből 6 elítélés összbüntetési eljárásban keletkezett.

A bűncselekmények elkövetési időpontja 1994. év és 2011. október 9. napja közötti időszakra esett, vagyis valamennyi bűncselekmény a 2012. évi C. törvény hatálybalépése előtt történt.

A 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-a kimondja, ha az összbüntetésbe foglalandó ítéletek közül legalább egy a Btk. hatályba lépését követően emelkedik jogerőre, a Btk. (2012. évi C. törvény) 93-96. §-át kell alkalmazni, tekintet nélkül arra, hogy az elkövetőre nézve a korábbi büntető anyagi jogszabály avagy az új a kedvezőbb rendelkezés.

Farkas Zoltán elítélttel szemben a 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-a alapján, a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa előtt Kbeü.II.21/2016. számon indult összbüntetési eljárásban a 2012. évi C. törvény alkalmazása folytán már nem történt meg a korábbi összbüntetési ítéletek „felbontása”, az enyhébb alapítéletek elengedésének újramérlegelése.

Az elengedés mértékének meghatározásakor is az új, kedvezőtlenebb szabály nyert alkalmazást, holott a bűncselekmények elkövetésekor még a korábbi, kedvezőbb törvény volt hatályban.

Farkas Zoltán elítélt összbüntetését olyan, az elkövetéskor még nem létezett jogszabály alapján állapították meg, amely az elkövetéskori szabályoknál az elkövetőre nézve kedvezőtlenebb elbírálást eredményezett, és amelyet az elítélt az elkövetéskor – a dolog természetéből adódóan – nem ismerhetett.

Álláspontom szerint az előreláthatóság hiánya okán a 2012. évi CCXXIII. törvény 3. § alkalmazása Alaptörvény ellenes, hiszen az összbüntetés kiszabása, mértékének megállapítása büntetőjogi felelősségrevonásnak, büntetésnek minősül, ennek ellenére nem érvényesül a visszaható hatály tilalma.

A 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-a és az annak alapján hozott bírói döntések, Kbeü.II.21/2016/4. számú, 2016. június 7. napján kelt ítélet, és a 6.Kbkf.10.044/2016/5. számú, 2016. szeptember 2. napján kelt végzés Alaptörvény ellenességét a 42/1993. (VI.30.) AB. határozatban kifejtettekre, mely kimondja, hogy a tartalmilag súlyosabb visszaható hatályú büntető jogalkotás nem felel meg a büntetőjogi legalitás alkotmányos elveinek, a jogállamiság követelményeinek, valamint a 11/1992. (III.5.) számú AB. határozatban leírtakra „a jogrendszer alkotmányosságából következően az állami büntetőhatalom gyakorlásának is alapvető követelménye, hogy megfeleljen az alkotmányos elveknek”, továbbá, „a büntetőjogi felelősségre vonásnak, az elítélésnek és a megbüntetésnek törvényesnek és törvényen alapulónak kell lennie”, „csak az elkövetéskor hatályos törvény szerint lehet elítélni (bűnösnek nyilvánítani) és megbüntetni (büntetéssel sújtani), ezt követeli meg az Alkotmány 57. § (4) bekezdése és ennek felel meg a Btk-nak a visszaható hatály tilalmát kimondó 2. §-a. A bíróság az elkövetéskor hatályos törvény szerint bírálja el a bűncselekményt (állapítja meg a büntetőjogi felelősséget, nyilvánít bűnössé, ítéel el), a büntetést eszerint szabja ki, kivéve, ha új törvény lépett hatályba, amely enyhébb elbírálást tesz lehetővé, vagy a cselekmény már nem bűncselekmény és így nem büntetendő. Ezt követeli meg a visszaható hatály tilalmát magában foglaló jogbiztonság elve (előreláthatóság, kiszámíthatóság), amely a jogállamiságból folyik és amelynek logikus előfeltétele a törvény elkövetéskori megismerhetősége (Btk. 2. §). A visszaható hatály kifejezett tilalma mellett az elbíráláskori enyhébb szabály alkalmazásának előírása a jogállamiság követelményéből fakad.” alapítom.

Álláspontomat alátámasztja a polgári és politikai jogok nemzetközi egyezségokmánya 15. cikk (1) bekezdése, és – lényegében azonos tartalommal – a Rómában 1950. november 4. napján kelt, Egyezmény az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről 7. cikk (1) bekezdése amely szerint, senkit sem lehet bűnösnek nyilvánítani olyan cselekmény vagy mulasztás miatt, amely az elkövetés idején sem a belső, sem a nemzetközi jog értelmében nem volt bűncselekmény. Ugyanígy nem lehet súlyosabb büntetést kiszabni annál, mint amely a bűncselekmény elkövetés idején alkalmazható volt.

Farkas Zoltán elítélt és védője az első fokú, Kbeü.II.21/2016/4. számú összbüntetési ítélet ellen egyaránt fellebbezéssel éltek, ekként a rendes jogorvoslati jogosultságot kimerítették, a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10.044/2016/5. számú végzése ellen fellebbezésnek helye nincs.

Dr. Ludmán Zsolt ügyvéd

iroda: 4026 Debrecen, Darabos utca 37. telefon: (70) 432-0214, e-mail: drludmanzsolt@gmail.com

A kifejtettek alapján kérem, a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 41.§ (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 26.§ (1) bekezdésére – a 2012. évi CCXXIII. törvény 3. §-át, valamint az Abtv. 43.§ (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 27. § (1) bekezdésére – a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kbeü.II.21/2016/4. számú, 2016. június 7. napján kelt ítélet, és a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbkf.10.044/2016/5. számú, 2016. szeptember 2. napján kelt végzését semmisítse meg.

Tisztelettel bejelentem továbbá, hogy Farkas Zoltán az adatkezelési nyilatkozatot közvetlenül küldi meg az Alkotmánybíróság részére.

Csatolva: Kbeü.II.21/2016/4. számú összbüntetési ítélet
6.Kbkf.10.044/2016/5. számú végzés

Debrecen, 2017. február 3.

Ti

Dr. Ludmán Zsolt ügyvéd